

Resolució 1330/2024, de 17 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 1271/2024

Administració reclamada: Administració de la Generalitat de Catalunya. Rodalies de Catalunya

Informació reclamada: No és informació pública (es demanen mesures de salut pública).

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: A la vista dels documents aportats, aquesta Comissió no té altra opció que inadmetre la pretensió de la part reclamant, tant des d'un punt de vista formal com material.

Formalment, perquè la persona reclamant no ha presentat una sol·licitud d'accés a informació pública (SAIP), sinó un suggeriment mitjançant el formulari de CQS (Consultes Queixes i Suggeriments). Com ha senyalat reiteradament aquesta Comissió, les CQS, sigui quin sigui el seu contingut, no gaudeixen del règim jurídic garantit per l'LTAIPBG a les sol·licituds d'informació pública, ja que no les empara el dret d'accés a la informació pública.

Més enllà de la incorrecció de l'escrit presentat, cal també inadmetre la reclamació perquè el seu objecte (un suggeriment) no constitueix un supòsit d'informació pública (tal com la defineix l'article 2.b LTAIPBG, abans transcrit), sinó que es plantegen altres pretensions de naturalesa diferent al dret d'accés a la informació.

D'acord amb les consideracions efectuades -tant des d'un punt de vista formal com material- la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP, que estableix de manera expressa la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Rodalies de Catalunya. CQS. Manca d'informació pública. Inadmissió.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El 10 d'octubre de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1271/2024, presentada contra l'Administració de la Generalitat de Catalunya (sense ulterior precisió departamental), en relació amb l'escrit indicat a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 14 de maig de 2024 la persona reclamant presenta una CQS (modalitat suggeriment) on demana que es posin en funcionament mesures per habilitar espais reservats per a fumadors a les andanes de tren, per tal de protegir la salut pública de les persones usuàries no fumadores.

3. En data 20 de setembre de 2024, "Rodalies de Catalunya" respon al suggeriment anterior dient que:

"Hem rebut el seu suggeriment en relació amb el nostre servei, i volem, en primer lloc que accepti les nostres més sinceres disculpes per les possibles molèsties ocasionades, així com reclamar la seva comprensió per la demora en la contestació oferta a la seva reclamació, motivada per la nostra intenció de donar un tractament individualitzat a tots els nostres clients. Donem trasllat del qual ens indica al departament corresponent perquè ho pugui considerar".

4. El dia 9 d'octubre de 2024 la persona reclamant presenta una nova CQS (modalitat consulta) preguntant què se n'ha fet de la seva petició anterior, atès que ni tan sols coneix a quin departament li ha estat derivada.

5. El 10 d'octubre "Rodalies de Catalunya" respon la consulta, exposant literalment que:

"Amb relació amb el que ens indica us comuniquem que, aquests casos es deriven als departaments corresponents, els quals decideixen després de fer les seves anàlisis, si la proposta es pot tirar endavant o no.

En cas d'implementar-se, podrà comprovar si ha estat aprovada o no".

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat la reclamació presentada

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

L'article 26.1 LTAIPBG preveu que "les sol·licituds d'accés a la informació pública es poden fer per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de: a) La identitat del sol·licitant (...)", i desplegant aquesta previsió, l'article 55 del Decret 8/2021, del 9 de febrer, sobre la

transparència i el dret d'accés a la informació pública, estableix la persona sol·licitant "s'ha d'identificar en tot moment conforme a la normativa de procediment administratiu o per qualsevol altre mitjà acceptat per l'administració pública". I que, quan la sol·licitud d'accés a través de mitjans electrònics, la identitat s'ha d'acreditar mitjançant els mecanismes d'identificació que s'hagin posat a disposició per a la tramitació de les sol·licituds o comunicacions del procediment".

A la vista dels documents aportats en el cas que ens ocupa, aquesta Comissió no té altra opció que inadmetre la pretensió de la part reclamant, tant des d'un punt de vista formal com material.

Formalment, perquè la persona reclamant no ha presentat una sol·licitud d'accés a informació pública (SAIP), sinó un suggeriment mitjançant el formulari de CQS (Consultes Queixes i Suggeriments) que, dit sigui de pas, ha estat contestada de manera prou imprecisa. Com ha senyalat reiteradament aquesta Comissió, les CQS, sigui quin sigui el seu contingut, no gaudeixen del règim jurídic garantit per l'LTAIPBG a les sol·licituds d'informació pública, ja que no les empara el dret d'accés a la informació pública.

En un segon ordre de coses, i més enllà de la incorrecció de l'escrit presentat, cal també inadmetre la reclamació perquè el seu objecte no constitueix un supòsit d'informació pública (tal com la defineix l'article 2.b LTAIPBG, abans transcrit), sinó que es plantegen altres pretensions de naturalesa diferent al dret d'accés a la informació.

Efectivament, la pretensió de la part reclamant consisteix en un suggeriment, relatiu a les mesures a prendre per a protegir la salut pública de les persones que no són fumadores, concretament en les andanes de les estacions de tren. Com podem observar fàcilment, la part actora formula una petició per a que l'administració dugui a terme una actuació ben diferent de la de proporcionar informació pública preexistent, que es trobi en el seu poder. En conseqüència, la reclamació no reuneix els requisits establerts per l'article 2.b LTAIPBG pel que fa al concepte d'informació pública i les pretensions de la persona reclamant no tenen empara en el dret d'accés a aquesta, tal com l'estableix l'article 18.1 LTAIPBG.

D'acord amb les consideracions efectuades fins ara -tant des d'un punt de vista formal com material- la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP, que estableix de manera expressa la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 17 d'octubre de 2024, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 1271/2024 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.